

Hodnocení vedoucího bakalářské práce – praktická část

Jméno a příjmení studenta	Vilém Vosáhlo
Studijní program	Teorie a praxe audiovizuální tvorby
Obor/ateliér	<i>Zvuková skladba /ateliér Audiovizuální tvorba</i>
Forma studia	prezenční Akad. rok 2023/2024
Název práce	Co jí bouřka?
Vedoucí práce	MgA. Pavel Hruša

Student Vilém Vosáhlo předkládá jako svou praktickou část bakalářské práce krátkometrážní film režisérky Adély Honové s názvem *Co jí bouřka?*, na kterém pracoval v pozici mistra zvuku.

Na projektu a celkovém přístupu studenta Vosáhla nejvíce oceňuji jeho snahu o reflektování získaných poznatků v rámci své teoretické bakalářské práce. Hranice dramaturgické vize však v mnoha případech stále naráží na studentovu nezkušenost a řemeslné dovednosti či na fakt, že rozpracovat takto složitou dramaturgickou zvukovou strukturu v takto krátkém AV útvaru, by byl oříšek i pro mnohem zkušenějšího mistra zvuku.

V rámci dialogu stále narážím na srozumitelnost v rámci interiérových scén. Jako vedoucí práce jsem navrhoval vytvořit kompletní postsynchron tak, aby byl herecky vyrovnaný, a hlavně zasazený do perspektivy v prostoru. Režisérka se však rozhodla (i z důvodu produkčních problémů) přetočit jen postavu otce. Dialog je sice v rámci scén v interiéru vyrovnaný – jeho charakter je však pro mě stále na hraně reálnosti daného prostoru – navíc ne vždy odpovídá charakter vzdálenosti od kamery (toto pravidlo je několikrát porušováno).

Atmosféry a ruchy na mě stále působí hodně monotónně. Pravdou je, že se Vosáhlo snažil zejména v zahradě pracovat s různorodostí charakteru, což se mu do jisté míry povedlo (různé detaily kapání atd.). Na druhou stranu si stále trvám na tom, že by například úvodní scéna měla více pracovat s charakterem vodního živlu, že bouřka by měla být lépe zasazena do perspektivy a měla by svou přibližující se stylizací navazovat právě vznikající a stále vzrůstající konflikt mezi rodiči apod.

V rámci hudební dramaturgie stále bojuji se stylizací rádia. Nejde ani tak o formu, kdy ruch postavíme dramaturgicky do víceznačné polohy, ale stále se nemohu zbavit pocitu, že je nutné potom takovou formu dodržovat v rámci celého filmu a tomu tak právě není. Například část v zahradě, kdy začne blbnout rádio – v rámci diegetické hudby se však nic neděje – pro diváka je to velmi matoucí pocit.

V rámci archivní hudby oceňuji, že se podařilo vyřešit práva na hudbu, která dotváří charakter celého filmu. Na druhou stranu – tento druh hudby sebou nese značná omezení (např. ukončování či začátek nástupu hudebního doprovodu jsou na některých místech nepřirozené).

Celková mixáž je vyrovnaná a já osobně velmi oceňuji Vosáhlův, řemeslný“ posun. Limitace v rámci zvukové složky, a ne vždy korespondující stylizaci či monotónnost některých atmosfér přisuzuji spíše jeho nezkušenostem než záměru, a proto i přes uvedené výhrady hodnotím práci: B – velmi dobře.

Otázky k obhajobě:

1. Postupoval byste po řízeném rozhovoru s Marinem Šulíkem nyní k hudebnímu materiálu jiným způsobem? Jak Vás ovlivnila jeho tvorba v rámci tohoto projektu?
2. Nepřistupoval byste k charakteru bouřky v projektu nyní jiným způsobem?

Návrh klasifikace**B-velmi dobře**.....

V(e)Otrokovicích..... dne05.06.2024.....

.....
podpis vedoucího práce

Pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A - výborně	B - velmi dobře	C - dobře	D - uspokojivě	E - dostatečně	F - nedostatečně